

Svar (20/2 98)

Sundhedsministeren (Birte Weiss):

Sundhedsstyrelsen nedsatte i efteråret 1994 en arbejdsgruppe med henblik på udarbejdelse af retningslinier og redegørelse for svangreomsorg. Arbejdet blev påbegyndt i januar 1995 og afsluttet i januar 1998. Den endelige udgave forventes udsendt i april, således at retningslinierne kan træde i kraft 1. maj 1998 jf. svar på spørgsmål S 1456.

Ifølge Sundhedsstyrelsen er den primære årsag til, at arbejdet har varet ca. 3 år, at de nye retningslinier og redegørelsen er udarbejdet på grundlag af en meget grundig gennemgang af svangreomsorgen.

Der har således været nedsat 6 tekniske undergrupper, som har gennemgået et omfattende dokumentationsmateriale på følgende specifikke underområder:

- Rutinemæssigt undersøgelsestilbud til gravide kvinder
- Rutinemæssigt tilbud om utralydsundersøgelse i graviditeten.
- Sundhedsfremme, barselomsorg, herunder fødsels- og forældreforberedelse
- Omsorg og intervention overfor specielt udsatte grupper
- Graviditet og arbejdsmiljø.
- Kvalitetsudvikling inden for svangreomsorgen

Retningslinierne og redegørelsen har desuden været til høring og er efterfølgende blevet revideret.

Endelig har tidsforbruget været påvirket af Sundhedsstyrelsens omstrukturering ved årsskiftet 1996/97, som betød at nye sagsbehandlere skulle færdiggøre retningslinierne og redegørelsen.

Spm. nr. S 1466

Til sundhedsministeren (13/2 98) af:

Ester Larsen (V):

»Vil ministeren sikre, at regeringen tager initiativ til, at der snarest forelægges Folketinget forslag til nødvendige lovændringer til tilvejebringelse af hjemmel til, at erstatninger tilkendt børn kan udbetales umiddelbart, i tilfælde hvor

erstatningen er udløst af, at barnet er påført en livstruende sygdom?«

Begrundelse

Det forekommer ikke rimeligt, at forældre er afskåret fra at nyttiggøre en tilkendt erstatning til et barn, der er påført en livstruende sygdom, til f.eks. at kunne ofre barnet deres maksimale omsorg og nærvær. Med det gældende regelsæt er der risiko for, at det alene er barnets pårørende, der får del i erstatningen, hvilket må anses for præcis at være det modsatte af den gældende lovs intentioner.

Svar (20/2 98)

Sundhedsministeren (Birte Weiss):

Reglerne om anbringelse og bestyrelse af umyndiges midler m.v. fremgår af kapitel 5 i værgemålsloven, der henhører under justitsministerens ressort. I overensstemmelse med disse regler vil en erstatning, der tilkommer en umyndig skulle bestyres i en godkendt forvaltningsafdeling. Forbrug af den umyndiges kapital kræver for hver enkelt disposition tilladelse fra statsamtet. Reglerne tager sigte på at beskytte den umyndige samt sikre, at midlerne kommer den pågældende til gode. Princippet om, at pengene skal følge barnet er fornuftigt og rigtigt i langt de fleste situationer.

Men der er ganske få sager og helt særlige tilfælde, hvor det vil være hensigtsmæssigt med en anden praksis, bl.a. i den sag, der for nylig har været omtalt i pressen vedr. en 6-årig pige, som under indlæggelse på et sygehus blev HIV-smittet – formodentlig fordi hun stak sig på en kanyle. I den konkrete sag finder jeg, at det af menneskelige hensyn vil være rimeligt med en fleksibel administration af reglerne, og jeg har på denne baggrund bedt justitsministeren om at se på mulighederne herfor.

Jeg har samtidig over for justitsministeren rejst det generelle spørgsmål, hvorvidt der i andre særlige tilfælde med meget alvorligt syge børn kan være behov for generelt at lempe praksis eller gældende lovgivning.